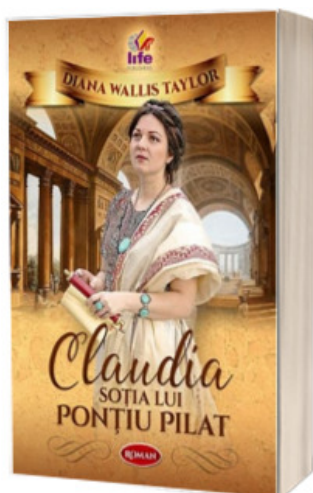

Claudia - sotia lui Pontiu Pilat

Autor: Taylor, Diana Wallis

Editura: LIFE PUBLISHERS

Cod de bare: 9789737908889

URL produs:

https://librariaonline.ro/practice_si_timp_liber/spiritualitate/religie/claudia_sotia_lui_pontiu_pilat-taylor_diana_wallis-life_publishers-p10191602

Descriere produs

Intr-o vreme a marilor incercari, o femeie va cauta iubirea si pacea, pe care le va descoperi acolo unde nu s-ar fi asteptat niciodata.

Purtata incoace si incolo de valurile indifferente ale sortii, viata Claudiei pluteste in deriva pana in ziua in care il intalneste pe Lucius Pontiu Pilat si devine sotia acestuia.

Cand se muta in teritoriul tulburat al Iudeii, Claudia face ceea ce a facut intotdeauna: incerca sa se bucure de viata. Insa nelinistea poporului creste, iar tanara se va trezi curand, alaturi de sotul ei iubit, prinsa in paienjenisul controverselor si al razvratirii.

Ar putea Claudia sa gaseasca speranta in misteriosul rabin evreu despre care pare sa vorbeasca toata lumea?

Lasati-va purtati de aceasta naratiune prin palate de marmura, pietre prafuite si vile italiene idilice, urmand destinul neasteptat al unei femei care are doar o aparitie trecatoare intr-una dintre relatarile biblice.

In viziunea autoarei Diana Wallis Taylor, Claudia primeste o poveste impresionanta, demna de legenda.

„Un roman surprinzator si captivant despre controverse, dragoste si razvratire. Cercetarea minutioasa, drama si pasiunea atrag cititorul cu fiecare pagina a acestei pov...

„Diana Wallis Taylor a scris încă un roman de impact și captivant despre controversă, dragoste și răzvrătire, de această dată având în centru viața Claudiei... Documentarea minuțioasă, drama și pasiunea țin cititorii captivi paginii în această poveste emoționantă a revelației și a intrigii. Cumpărați un exemplar pentru dumneavoastră și unul pentru un prieten.”

—**Karen O'Connor**, autoarea cărții *When God Answers Your Prayers: Stories of How God Comes Through in the Nick of Time*

„Cu o cercetare de maestru, cartea scrisă de Diana Wallis Taylor, *Claudia, soția lui Ponțiu Pilat*, invită cititorul chiar în inima și sufletul unei femei prea puțin cunoscute din Noul Testament, ale cărei cuvinte, puține la număr, dar cu putere de convingere, au captivat cititorii timp de secole. O carte care inspiră și dă curs imaginației.”

— **Susan Meissner**, autoarea cărții *The Girl in the Glass*

Recunoașteri din anii trecuți ale cărților scrise de Diana Wallis Taylor

„Taylor a meșteșugit o poveste de dragoste ieșită din comun despre Marta, sora Mariei și a lui Lazăr, în această dramă biblică ce te ține cu sufletul la gură. Cititorii vor îmbrățișa viziunea lui Taylor despre Marta ca o femeie cu imaginație, demnă și milostivă. Cartea de față va inspira și mai mult calea spirituală a oricărei femei.”

—*RT Book Review*, 4½ stars TOP PICK

„Taylor acordă o atenție deosebită detaliului pentru a face descrieri vii ale lumii și pentru a oferi o călătorie menită a trezi conștiința asupra trecutului. Pasionații literaturii de ficțiune biblică, din ce în ce mai populară și centrată pe personaje ușor de recunoscut... au descoperit încă o autoare care poate scrie romane de inspirație istorică, despre femei credincioase și puternice.”

— *Booklist*

„Detaliile istorice excelente și relatarea fidelă, dar nu siropoasă, a acestei intrigi fac din *Marta* o alegere deosebită pentru cititorii de literatură inspirată din ficțiunea biblică.”

—*Historical Novel Review*

„Repunerea creativă în cuvinte a poveștii biblice cu femeia samariteană care l-a întâlnit pe Isus la fântâna lui Iacob reface drumul acesteia spre întâlnirea cu soarta. Situat istoric în primul secol, pe care-l descrie în culori vii, acest roman de debut captivant e plin de personaje cuceritoare.”

—*Library Journal*

Claudia
SOȚIA LUI
PONȚIU PILAT

Alte cărți scrise de Diana Wallis Taylor

Drumul la fântână

Marta

Maria Magdalena

Claudia
SOȚIA LUI
PONTIU PILAT

ROMAN

DIANA WALLIS TAYLOR

Originally published in English under the title: *Claudia, Wife of Pontius Pilate*

By Revell, a division of Baker Publishing Group,

P.O. Box 6287, Grand Rapids, MI 49516-6287, U.S.A.

Copyright © 2013 by Diana Wallis Taylor

All rights reserved.

Drepturile de autor pentru ediția în limba română:

© 2015 Life Publishers International

Springfield, Missouri, SUA

și Life Publishers Romania

Str. Ioan Corneli nr. 4, Oradea, România

Tel.: 0359 177 636; Rds: 0771 746 787; Mobil: 0744 624 236

E-mail: edituralife@gmail.com, Website: www.liferomania.ro

Toate drepturile rezervate.

Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, copiată sau transmisă prin orice fel de mijloace—electronice, mecanice, fotocopiere, înregistrare, sau oricare altul—cu excepția unor citate scurte incluse în articole de critică sau recenzii tipărite, fără permisiunea prealabilă a editurii.

Dacă nu există alte precizări, citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu.

Traducerea: *Amalia Poată Moldovan*

Editarea: *Luca Crețan*

Tehnoredactarea: *Daniel Ardelean*

Foto copertă: *Emma Domuța (www.metamorphosa.ro)*

Design copertă: *Georgian Rădulescu*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TAYLOR, DIANA WALLIS

Claudia - soția lui Ponțiu Pilat / Diana Wallis Taylor. - Oradea : Life, 2015

ISBN 978-973-7908-88-9

821.111-31=135.1

Romanian Edition.

Printed in Romania.

Femeilor care,
cu dragoste, tact și curaj
își susțin bărbatul,
chiar și în vremuri vitrege.

1

Anul Domnului 24, REGGIO

Cine este tatăl meu?” Claudia stătea împreună cu bunica ei pe o bancă din piatră în grădină și repeta la latină. Nu era prima dată când punea întrebarea aceasta, numai că până atunci nu primise niciun răspuns mulțumitor.

Scribonia suspină adânc. „Această întrebare trebuie s-o pui mamei tale.”

„Am întrebat-o, dar nu vrea să-mi răspundă.” Când fata insista, mama ei, Iulia, îi poruncea să iasă din încăpere.

Bunica se ridică, strângând buzele a nerăbdare. „Am treburi de făcut. Repetă cuvintele de pe tăbliță.” Fără să privească înapoi, se îndepărtă grăbită.

Claudia se încruntă și puse tăblița de ceară pe bancă. *De ce nu vor să-mi spună?* Știa că nu era Tiberius, cel de-al treilea soț al mamei. El divorțase de ea cu mult timp înainte de venirea pe lume a Claudiei. *Voi afla eu cumva, până la urmă*, conchise ea, și se întoarse la latină fără tragere de inimă.

Cum întrebarea îi stăruia în minte, nu îi trebuia prea mult ca să fie distrasă de la studiu. Un fluture se așeză ușor pe o frunză și dădu din aripi, dar frumoasa creatură își luă deodată zborul spre înaltul cerului albastru, înainte ca ea să-l poată prinde. O șopârlită îi atrase privirea și ea urmări mișcările iuți și bruște ale vietății până ce aceasta se făcu nevăzută, de partea cealaltă a zidului. Para pe care i-o dăduse Medina, sclava lor de origine siriană, părea delicioasă, așa că mușcă o dată din ea și îi savură dulceața.

Pe măsură ce creștea, grădina din centrul vilei ce fusese un refugiu pentru ea în copilărie, părea să o îngrădească. Acum, la

împlinirea celor doisprezece ani, dorea cu ardoare să vadă ceva din lumea de afară. Zgomotele surde ale oraşului abia puteau fi auzite, înăbuşite de zidurile groase ale vilei. Era mai curând o temniţă decât o locuinţă, de vreme ce numai celor doi sclavi le era îngăduit să iasă la piaţă, după mâncare.

De ce nu avem voie să plecăm din vilă?

Ştia de la bunica ei că oraşul se numea Reggio şi că era departe de Roma. Bunica îi spusese că modul lor de viaţă fusese hotărât de către împărat, Cezar Augustus, bunicul Claudiei. O figură învăluită în umbre pe care nu o întâlnise niciodată, dar de care, după descrierea bunicii, se temea.

„Vieţile noastre depind de bunăvoinţa lui,” îi dezvăluise bunica într-una din zile. Odată cu trecerea anilor, mama şi bunica ei deveneau tot mai temătoare atunci când vorbeau despre el.

Se auzi râsetul uşor al Iuliei din curtea interioară. Pleca ultimul dintre soldaţi. Claudia era destul de mare ca să ştie de ce veniseră. Iuliei nu îi păsa de muştrările mamei sale, dar când se certau, Claudia, care învăţase să se mişte pe nesimţite şi să asculte fără să atragă atenţia dintre umbrele pergolei cu zăbrele, aflase multe lucruri.

„Augustus are ochi şi urechi peste tot, Iulia. Mai devreme sau mai târziu o să se dea socoteală. Soldaţii şi-au pus cariera în primejdie, poate chiar viaţa. Nu-ţi pasă, fata mea, de urmări? Cum rămâne cu fiica ta?”

Iulia oftă nervoasă şi dădu din mână, nepăsătoare.

„Pesemne sunt mutaţi în altă garnizoană. Nu fi aşa de prăpăstioasă, Mater.”

Scribonia clătină din cap şi se îndepărtă.

Nu părea să aibă vreun rost cât de des sau cât de convingător bunica ei îşi făcea cunoscută părerea, mama Claudiei nu ţinea cont de ea şi se purta după bunul plac.

Auzind voci, Claudia se ridică de pe bancă şi se apropie încet de curtea interioară, cu paşi uşori, neauziţi, pe dalele de teracotă. Se certau iarăşi.

„Iulia, n-ai voie să stai în preajma lor. Vrei să fii trimisă înapoi pe insulă, ori mai rău?”

„Ar trebui să mi se îngăduie puţină distracţie, Mater, din vreme ce trebuie să ne plictisim zi după zi în vila asta afurisită.”

„Și-ar putea vărsa mânia pe copilă. Numai zeii știu de ce n-a poruncit să fie lăsată la cheremul vitregiilor vremii când a venit pe lume. E limpede că nu-i copila lui Tiberius. Întreb iar: a cui e?”

Claudia își ținea respirația și stătea în umbră, privindu-le.

„Poate că era cineva cu bani mulți care a mituit soldații care mă păzeau.”

„Sempronius Gracchus? După toate eforturile lui, s-a ales cu exilul pe coasta africană.”

Iulia ridică din umeri, iar Scribonia insistă. „Dacă nu te purtai așa cu Tiberius, n-ai fi aici în clipa asta.”

„Tiberius era un bărbat aprig, Mater.” Iulia aproape că scuipase cuvintele. „Toată Roma știa că el și Vipsana așteptau primul lor copil. Crezi că voia să divorțeze de ea ca să se-nsoare cu mine? Tiberius mă ura și eram amândoi nefericiți. Odată cu moartea pruncului nostru a venit și sfârșitul oricărei amăgiri de căsătorie.

Scribonia tăcu și se uită la fiica ei, înălțând din sprâncene. „Isprăvile tale l-au făcut pe tatăl tău să trimită hârtiile de divorț în numele lui Tiberius. Scrisoarea pe care Gracchus a scris-o tatălui tău prin care îi cerea să-ți îngăduie să divorțezi de Tiberius a fost pierzarea lui. Era prea ambițios, iar tatăl tău știa asta. A avut de ales între a te condamna la moarte pentru adulterurile tale sau a te alunga din Roma. Tatăl ți-a cruțat viața, dar ce viață ai?”

Iulia dădu din mână, nemulțumită. „Nu trebuia să vii, Mater.”

„M-am rugat de Augustus pentru copilă, Iulia, și-s mama ta. Am simțit că aveai nevoie de mine după cinci ani în Pandataria, insula aceea pustie. Să fii recunoscătoare că te-a lăsat să te-ntorci pe continent.”

Iulia lăsa umerii. „M-am simțit singură acolo, dar și aici.” Se întoarse către mama ei. „Îmi pare rău. Ai făcut un sacrificiu venind.”

Scribonia întinse mâna și o puse pe umărul fiicei, un semn rar de afecțiune din partea acestei femei reci. „Îmi fac griji pentru Claudia. Ce se va alege de ea?”

Iulia clătină încet din cap. „Nu știu. E nepoata lui, oricare ar fi tatăl.”

„Un soldat roman de rând, nu un nobil. A fost Gracchus?”

Iulia tăcu. Ochii gri ai Scriboniei străfulgerară. „Ei bine, timpul nu se mai întoarce, iar tu ai un copil nelegitim.”

„Dar ce mai contează acum? Tatăl meu n-a luat legătura cu noi și nici n-a recunoscut-o.”

„Iulia, peste trei ani Claudia va fi destul de mare pentru căsătorie. Ce vom face atunci?”

„Nu știu.”

Scribonia pufni exasperată, apoi o zări pe Claudia stând în umbră, dar nu luă seama la ea când se îndepărtă grăbită. „Trebuie să văd de țeșut.”

Claudia se uită la mama sa. Iulia își vopsise părul în roșu-arămiu după moda vremii. *Stola* albastră îi puneă în evidență ochii care puteau licări precum niște stele mici atunci când era cuprinsă de emoții, dar care se întunecau atunci când se mânia. Era încă frumoasă. La masă mama ei abia se atingeă de mâncare, lăudându-se mereu că își păstra o siluetă frumoasă. În clipa aceea, privind-o, Claudia se întreba dacă mânca destul; era trasă la față.

Iulia se întoarse și dădu ochii cu fiica ei. „Iar ne urmărești pe furiș, Claudia?”

„V-am auzit, pe tine și pe bunica, din grădină.”

„Bunica ta își face prea multe griji.”

„Mater, e ziua mea. Mă gândeam...”

„Spune ce dorești, fetiço, nu-s unu' dintre zei ca să-ți pot citi gândurile.”

„Aș vrea un animal mic, să-mi țină de urât. Te rog, Mater!”

Iulia se uită gânditoare la fiica ei. „Un animal?”

„Sunt prea mare pentru jucării. Vreau ceva cu viață.”

Iulia ridică bărbia Claudiei cu un deget. „Nu știu, copilă. O să vorbesc cu Medina. Poate când va merge la piață, o găsi ceva.”

Li se dăduse voiesă aibă doi sclavi când veniseră la vilă, o locuință pentru săraci mai degrabă, dar femeile erau recunoscătoare că Augustus le îngăduise să fie ajutate. Medina gătea, avea grijă de casă și ajuta la țeșutul pânzelor pentru haine. Cato, venit de pe coasta africană, trebuia să facă totul de la reparații la vilă, până la munca în mica lor grădină.

Medina îi fusese Claudiei doică de când se născuse aceasta. Era în stare de orice pentru ea. Claudia porni grăbită în căutarea servitoarei.

Sclava ascultă și își încrucișă brațele. „Mama ta nu se gândește la cheltuieli. Banii de la bunicul tău sunt puțini. Abia ne ajung

pentru cele de trebuință. Un animal ar avea nevoie de mâncare, *Dominilla*.

„Dar e ziua mea și ăsta-i singurul lucru pe care-l vreau. N-am cu cine mă juca. Un animal mi-ar ține companie.”

Chipul servitoarei se îndulci. „Asta nu-i viață pentru un copil. Dacă mama ta nu te-a refuzat, o să văd ce pot găsi.”

Claudia o strânse în brațe. „Ești atât de bună, Medina.”

Femeia o privi, neîncrezătoare. „Nu-ți face prea multe speranțe.”

Claudia se întoarse în grădină. Medina era o femeie chibzuită. Se tocmea pentru legumele și fructele culese cu o zi în urmă și, în rare ocazii pentru pește, apoi prepara din ele mâncăruri gustoase cum numai ea știa. Claudia era sigură că Medina va găsi și un animal mic, pe care să-l cumpere ieftin.

Se așeză pe bancă, legănându-și picioarele și se gândi îndelung la numele Sempronius Gracchus. Îi plăcea cum sună numele acesta. Pesemne era tatăl său, dar amintindu-și că fusese exilat la o garnizoană aflată la mare depărtare, își puna întrebarea dacă îl va întâlni vreodată.